

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 11Co/338/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4612209143
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Darina Vargová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2015:4612206914.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpeného advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s. r. o., Grösslingova 4, Bratislava, proti odporcovi: Slovenská republika v jej mene Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, Bratislava, o zaplatenie majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, v konaní o odvolaní navrhovateľa zo dňa 24. 06. 2015 proti uzneseniu Okresného súdu Nitra zo dňa 25. mája 2015 č. k. 8C/137/2012-173 a o odvolaní navrhovateľa zo dňa 09. 01. 2015 proti výzve Okresného súdu Nitra zo dňa 28. novembra 2014 č. k. 8C/137/2012-152, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zo dňa 25. mája 2015 č. k. 8C/137/2012-173 potvrdzuje.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa napadnutým uznesením zo dňa 25. 05. 2015 č. k. 8C/137/2012-173 zastavil dovolacie konanie, pričom o trovách konania rozhodol tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania. Svoje rozhodnutie odôvodnil citáciou ustanovení § 1 ods. 1, § 2 ods. 1 písm. a/, § 5 ods. 1 písm. a/, § 6 ods. 2, § 10 ods. 1, § 18ca zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov a položkou 7a Sadzobníka súdnych poplatkov. Uviedol, že súd prvého stupňa po vykonaní náležitého dokazovania vo veci rozhodol rozsudkom zo dňa 05. 02. 2014 č. k. 8C/137/2012-42 tak, že návrh navrhovateľa zamietol v plnom rozsahu a odporcovi náhradu trov konania nepriznal. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie navrhovateľ a odvolací súd, t. j. Krajský súd v Nitre rozsudkom zo dňa 23. 10. 2014 č. k. 4Co/137/2014-91 rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil ako vecne správny a odporcovi náhradu trov konania nepriznal. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 30. 10. 2014. Navrhovateľ doručil dňa 24. 11. 2014 proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu dovolanie, a následne ho súd prvého stupňa výzvou zo dňa 28. 11. 2014, ktorá bola doručená právnenému zástupcovi navrhovateľa dňa 29. 12. 2014, vyzval na zaplatenie súdneho poplatku vo výške dvojnásobku stanovenej sadzby, t. j. vo výške 40,- eur v lehote 10 dní od doručenia výzvy. O následkoch nezaplatenia súdneho poplatku bol navrhovateľ poučený, teda bol poučený o tom, že ak nebude súdny poplatok v určenej dobe zaplatený v správnej výške, súd konanie zastaví.

Na predmetnú výzvu navrhovateľ reagoval podaním označeným ako odvolanie voči uzneseniu, kde konštatoval, že napadnutá výzva neobsahuje odôvodnenie, t. j. žiadne dôvody, skutkové ani právne. Zároveň uviedol, že položka 7a Sadzobníka súdnych poplatkov, v zmysle ktorej bola navrhovateľovi uložená povinnosť uhradiť súdny poplatok za dovolanie sa aplikuje na žaloby na náhradu škody spôsobenej nezákonným úradným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom, t. j. spoplatneniu podlieha len úkon podanie žaloby. Na záver poukázal na ust. § 18ca zákona o SP, v zmysle ktorého z úkonov navrhnutých alebo za konania začaté do 30. 09. 2012 sa vyberajú poplatky podľa predpisov účinných do 30. 09. 2012, i keď sa stanú splatnými po 30. 09. 2012, pričom žaloba bola podaná pred 01. 10. 2012, teda sa konanie začalo pred účinnosťou zákona č. 286/2012 Z. z.

Súd prvého stupňa po preskúmaní obsahu spisového materiálu konštatoval, že je potrebné postupovať v zmysle ust. § 10 ods. 1 vyššie citovaného zákona a konanie zastaviť, nakoľko navrhovateľ súdny poplatok za dovolanie v lehote 10 dní nezaplatil. K podaniu navrhovateľa súd uviedol, že v ust. § 169 ods. 1 OSP je uvedená povinnosť odôvodniť písomné vyhotovenie uznesenia, pričom súd uložil navrhovateľovi povinnosť uhradiť súdny poplatok za dovolanie výzvou v zmysle ust. § 10 ods. 1 vyššie citovaného zákona, čiže nie je možné na výzvu aplikovať ustanovenia, ktoré určujú formu uznesenia. Voči výzve súdu nie je možné podať odvolanie. Súd preto považoval podanie navrhovateľa, označené ako odvolanie, podľa jeho obsahu ako vyjadrenie k poplatkovej povinnosti, pričom dodal, že v predmetnej výzve bol navrhovateľ informovaný, že súdny poplatok sa uložil v zmysle položky 7a Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorá upravuje výšku poplatku pri nároku na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom s tým, že poplatková povinnosť vznikla podaním dovolania.

Súd poplatok za dovolanie vo výške 40,- eur určil v zmysle ust. § 5 ods. 1 písm. a/ zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov, nakoľko poplatková povinnosť vznikla podaním dovolania a jeho výška je stanovená v zmysle ust. § 6 ods. 2 posledná veta vyššie citovaného zákona ako dvojnásobok poplatku stanoveného v Sadzobníku súdnych poplatkov, t. j. položka 7a - 20,- eur, teda 2 x 20,- eur. Poznamenal, že dovolacie konanie je samostatné konanie, a preto nie je možné naň aplikovať ust. § 4 ods. 1 písm. k/ vyššie citovaného zákona v znení platnom do 30. 09. 2012 a poukazovať na prechodné ust. § 18ca tohto zákona, nakoľko dovolacie konanie začalo dňa 24. 11. 2014 podaním dovolania (od 01. 10. 2012 bolo ust. § 4 ods. 1 písm. k/ zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov zrušené), a preto bolo na mieste uložiť súdny poplatok podľa znenia zákona o súdnych poplatkoch platného v čase podania dovolania. Poplatková povinnosť za podanie dovolania nie je uvedená v prílohe k vyššie citovanému zákonu ako samostatný typ úkonu, resp. konania s uvedením výšky súdneho poplatku, ale je vyjadrená všeobecne v ust. § 6 ods. 2 tohto zákona v spojení s § ust. 5 ods. 1 písm. a/ tohto zákona. V prípade akceptovania výkladu navrhovateľa by vlastne poplatková povinnosť za dovolanie neexistovala, čo je v rozpore so znením a výkladom zákona. Súd žiadnu analógiu pri vyrubení súdneho poplatku nepoužil. S poukazom na uvedené, postupoval v medziach zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov a nakoľko súdny poplatok navrhovateľ za dovolanie neuhradil ani do tohto rozhodnutia a podľa jeho vyjadrenia ho nemieni uhradiť, súd konanie v zmysle ust. § 10 ods. 1 vyššie citovaného zákona zastavil.

O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 146 ods. 1 písm. c/OSP, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, ak bolo konanie vo veci zastavené.

Proti tomuto uzneseniu podal navrhovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu v zákonom stanovenej lehote odvolanie. Uviedol, že podľa položky č. 7a Sadzobníka súdnych poplatkov sa poplatok vyrubuje za žalobu na náhradu škody spôsobenej nezákonným úradným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom. Ako vyplýva z tejto definície spoplatneného úkonu, spoplatneniu podlieha len podanie žaloby na náhradu škody, ale nie ďalšie úkony vo veci samej, ako sú odvolanie, dovolanie a pod., ako je tomu pri položke 1 Sadzobníka súdnych poplatkov. Konštatoval, že podal dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu a nie žalobu. Súd nie je oprávnený svojvoľne rozširovať okruh úkonov podliehajúcich súdnemu poplatku, preto navrhovateľ nemôže byť vyzvaný na platenie súdneho poplatku za podané dovolanie. Poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29. 03. 2007 v konaní pod sp. zn. 4 Cdo 39/2007, v zmysle ktorého "za súdne konania, ktoré nie sú uvedené v Prílohe zákona č. 71/1992 Zb. (Sadzobník súdnych poplatkov) sa súdne poplatky nevyberajú; v takomto prípade poplatková povinnosť nevzniká a analogické určenie výšky súdneho poplatku neprichádza do úvahy". Zdôraznil, že v prílohe zák. č. 71/1992 Zb. (Sadzobník súdnych poplatkov) nie je jasne a jednoznačne stanovená poplatková povinnosť za podanie dovolania voči rozhodnutiu súdu o žalobe na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom. Namietal, že poplatková povinnosť mu bola uložená v rozpore so zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov v prípade, keď ju nemal. Ďalej uviedol, že použitie analógie legis je v prípadoch vyrubenia súdneho poplatku vzhľadom na čl. 59 ods. 2 Ústavy SR vylúčené. Ak je účastníkovi konania v rozpore s vyššie citovaným zákonom ukladaná poplatková povinnosť tam, kde ju nemá, predstavuje takýto zásah zo strany štátu spravidla i zásah do jeho základného práva na súdnu ochranu zaručeného v čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, ale rovnako tak porušenie čl. 12 ods. 1, no najmä čl. 13 ods. 1 písm. a/ Ústavy SR, podľa ktorého povinnosti

možno ukladať zákonom alebo na základe zákona, v jeho medziach a pri zachovaní základných práv a slobôd. Ďalej navrhovateľ v podanom odvolaní poukázal na ust. § 18ca zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov, v zmysle ktorého z úkonov navrhnutých alebo za konania začaté do 30. 09. 2012 sa vyberajú poplatky podľa predpisov účinných do 30. 09. 2012, i keď sa stanú splatnými po 30. 09. 2012. V danom prípade bola žaloba podaná pred 01. 10. 2012, konanie sa teda začalo pred účinnosťou zák. č. 286/2012 Z. z. (ktorým sa mení a dopĺňa zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 145/1995 Z. z. o správnych poplatkoch v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony), a preto je nutné v súvislosti s podaným dovolaním aplikovať právny stav platný do 30. 09. 2012. Podľa ust. § 4 ods. 1, písm. k/ zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov platom do 30. 09. 2012 bolo konanie vo veciach náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom od poplatku vecne oslobodené. Zároveň poukázal na to, že Okresný súd Komárno pristúpil k zrušeniu uznesení o uložení povinnosti zaplatiť súdy poplatok za podané odvolanie podľa položky 7a (uznesenie zo dňa 16. 10. 2013 v konaní pod sp. zn. 8C 842/2012). Neexistuje teda legálna povinnosť navrhovateľa zaplatiť súdny poplatok za podané dovolanie, a preto nemôže existovať ani dôvod na zastavenie konania pre nesplnenie neexistujúcej povinnosti zaplatiť súdny poplatok. Vzhľadom na uvedené skutočnosti navrhovateľ navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa o zastavení konania zrušil a vec vrátil tomuto súdu na ďalšie konanie.

Odporca sa k podanému odvolaniu písomne nevyjadril.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods.1 OSP) viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (ust. § 212 ods. 1 OSP) prejednal vec bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 OSP a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné a napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa podľa ust. § 219 ods. 1 OSP ako vecne správne potvrdil, pričom takto rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov, súdne poplatky (ďalej len "poplatky") sa vyberajú za jednotlivé úkony alebo konanie súdov, ak sa vykonávajú na návrh a za úkony orgánov štátnej správy súdov a prokuratúry (ďalej len "poplatkový úkon") uvedené v sadzobníku súdnych poplatkov a poplatku za výpis z registra trestov (ďalej len "sadzobník"), ktorý tvorí prílohu tohto zákona.

Podľa § 2 ods. 1 písm. a/, ods. 4 veta prvá, vyššie citovaného zákona, poplatníkom je: a/ navrhovateľ poplatkového úkonu, ak je podľa sadzobníka ustanovený poplatok z návrhu, V odvolacom konaní je poplatníkom ten, kto podal odvolanie, pri dovolaní ten, kto podal dovolanie.

Podľa § 5 ods. 1 písm. a/ vyššie citovaného zákona, poplatková povinnosť vzniká podaním návrhu, odvolania a dovolania alebo žiadosti na vykonanie poplatkového úkonu, ak je poplatníkom navrhovateľ, odvolateľ a dovolateľ.

Podľa § 6 ods. 1, 2 vyššie citovaného zákona, sadzba poplatku je uvedená v sadzobníku percentom zo základu poplatku (ďalej len "percentná sadzba") alebo pevnou sumou.

Ak je sadzba poplatku ustanovená za konanie, rozumie sa tým konanie na jednom stupni. Poplatok podľa rovnakej sadzby sa vyberá i v odvolacom konaní vo veci samej. Poplatok za dovolanie sa vyberá vo výške dvojnásobku poplatku ustanoveného v sadzobníku.

Podľa § 8 ods. 1 vyššie citovaného zákona, poplatok za podanie návrhu alebo žiadosti, poplatok za uplatnenie námietky zaujatosti v konkurznom konaní alebo reštrukturalizačnom konaní podľa osobitného predpisu a poplatok za konanie o dedičstve je splatný vznikom poplatkovej povinnosti.

Podľa § 10 ods. 1, veta práva a druhá vyššie citovaného zákona, ak nebol zaplatený poplatok splatný podaním návrhu na začatie konania alebo dovolania, prvostupňový súd vyzve poplatníka, aby poplatok zaplatil v lehote, ktorú určí spravidla v lehote desiatich dní od doručenia výzvy; ak aj napriek výzve poplatok nebol zaplatený v lehote, súd konanie zastaví. O následkoch nezaplatenia poplatku musí byť poplatník vo výzve poučený.

Podľa § 17 ods. 2 vyššie citovaného zákona, poplatok za odvolanie a dovolanie podané po nadobudnutí účinnosti tohto zákona sa vyrubuje vo výške určenej týmto zákonom.

Podľa § 18ca vyššie citovaného zákona, z úkonov navrhnutých alebo za konania začaté do 30. septembra 2012 sa vyberajú poplatky podľa predpisov účinných do 30. septembra 2012, i keď sa stanú splatnými po 30. septembri 2012.

Podľa položky 7a Sadzobníka súdnych poplatkov ktorý je prílohou k vyššie citovanému zákonu, zo žaloby na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom 20 eur.

Navrhovateľ v podanom odvolaní zo dňa 24. 06. 2015 (proti uzneseniu o zastavení dovolacieho konania - odvolacie konanie sa vedie na odvolacom súde pod sp. zn. 11Co/338/2015) používa v podstate argumentáciu spočívajúcu v tom, že nemá povinnosť zaplatiť súdny poplatok za podanie dovolania, nakoľko samotné konanie v predmetnej veci, v ktorom sa domáhal od odporcu náhrady škody a nemajetkovej ujmy sa začalo pred 01. 10. 2012, kedy podal na súd návrh v predmetnej veci a v tom čase s poukazom na ust. § 4 ods. 1, písm. k/ zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov bolo konanie o náhrade škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom oslobodené od súdnych poplatkov. S poukazom na uvedené potom i argumentácia odvolacieho súdu bude spočívať v nasledovných konštatovaniach.

Účelom súdnych poplatkov je aspoň čiastočná úhrada nákladov spojených so súdnym konaním zo strany účastníkov konania. Poplatníkom je navrhovateľ poplatkového úkonu, ak je podľa Sadzobníka súdnych poplatkov ustanovený poplatok z návrhu, odvolania alebo dovolania, pričom v dovolacom konaní je poplatníkom ten, kto podal dovolanie vo veci samej a poplatková povinnosť vzniká už podaním dovolania. Nakoľko navrhovateľ pri podaní dovolania súdny poplatok nezaplatil, súd prvého stupňa v predmetnej veci správne postupoval, keď výzvou zo dňa 28. 11. 2014 navrhovateľa vyzval na zaplatenie súdneho poplatku za dovolanie v sume 40,- eur, nakoľko poplatok za dovolanie sa vyberá vo výške dvojnásobku poplatku ustanoveného v Sadzobníku súdnych poplatkov, a to s poukazom na ust. § 6 od. 2 vyššie citovaného zákona. Na zaplatenie súdneho poplatku súd určil navrhovateľovi lehotu 10 dní odo dňa doručenia výzvy, ktorá bola právnomu zástupcovi navrhovateľa doručená dňa 29. 12. 2014 a v lehote určenej súdom navrhovateľ súdny poplatok nezaplatil. V predmetnej výzve bol navrhovateľ správne poučený o následku nezaplatenia súdneho poplatku v súdom určenej lehote, ktorý spočíva v zastavení dovolacieho konania. Súd prvého stupňa preto postupoval správne a v súlade s ust. § 10 ods. 1, veta prvá a druhá zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov, keď z dôvodu nezaplatenia súdneho poplatku za dovolanie zastavil dovolacie konanie v predmetnej veci.

Na zdôraznenie správnosti napadnutého uznesenia a k tvrdeniam navrhovateľa v podanom odvolaní proti uzneseniu súdu prvého stupňa zo dňa 25. 05. 2015 (zastavenie dovolacieho konania) odvolací súd uvádza, že do 30. 09. 2012 bolo súdne konanie vo veciach náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom oslobodené od súdneho poplatku podľa ust. § 4 ods. 1 písm. k/ vyššie citovaného zákona. Od 01. 10. 2012 bolo toto ustanovenie (§ 4 ods. 1, písm. k/) zrušené. Keďže dovolacie konanie sa v predmetnej veci začalo podaním dovolania (zo dňa 18. 11. 2014), ktoré bolo doručené súdu prvého stupňa dňa 24. 11. 2014, nemožno na dovolacie konanie aplikovať ust. § 4 ods. 1 písm. k/ vyššie citovaného zákona v znení účinnom do 30. 09. 2012 (v zmysle prechodného ustanovenia § 18ca zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov), ale je potrebné aplikovať ustanovenia zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení účinnom v čase začatia dovolacieho konania. V zmysle rozhodnutia Najvyššieho súdu SR v konaní pod sp. zn. 8 Sžf 37/2010 „tak ako poplatková pohľadávka vzniká podaním návrhu a je zročná zároveň týmto okamihom, je aj poplatok z odvolania vo veci samej zročný okamihom, keď bolo toto odvolanie podané. Súd môže súdny poplatok vyrubiť a vymáhať až po vzniku poplatkovej povinnosti“. Vyššie uvedené rozhodnutie je možné aplikovať i na vznik poplatkovej povinnosti na základe podaného dovolania. Bolo teda povinnosťou navrhovateľa zaplatiť súdny poplatok za podanie dovolania v sume 40,- eur, ale nakoľko tak neurobil, súd ho správne vyzval na jeho zaplatenie vo forme výzvy zo dňa 28. 11. 2014 s poučením, že pokiaľ súdny poplatok za dovolanie nezaplatí, súd dovolacie konanie zastaví.

Rozhodnutie o uložení poplatkovej povinnosti vydáva súd na predpísanom tlačive (vzor OSP č. 4 - uznesenie v zmysle ust. § 12 vyššie citovaného zákona, vzor OSP č. 4a - výzva v zmysle ust. § 10 vyššie citovaného zákona), a tak tomu bolo i v predmetnej veci. Súd teda konal na základe zákona a v

súlade s ním a v žiadnom prípade nerozširoval okruh úkonov podliehajúcich poplatkovej povinnosti, ako to tvrdil navrhovateľ v podanom odvolaní. Podľa položky 7a Sadzobníka súdnych poplatkov sa súdny poplatok vyberá zo žaloby na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom, pričom ak poplatkovej povinnosti podlieha podanie žaloby, podlieha jej i podanie dovolania. V prípade, ak by zákonodarca mienil nespoplatniť dovolacie konanie vo veciach týchto žalôb, bol by to v predmetnom zákone i upravil, napr. ako pri položke 13 Sadzobníka súdnych poplatkov, ku ktorej prislúcha poznámka, že v odvolacom konaní sa poplatky podľa tejto položky nevyberajú.

V predmetnej veci teda súd prvého stupňa postupoval správne a v zmysle ust. § 5 ods. 1, psím. a/ a ust. § 6 ods. 2 vyššie citovaného zákona. Dovolacie konanie je samostatným konaním (v ktorom sa rozhoduje o dovolaní) a navrhovateľovi ako dovolateľovi v súvislosti s podaním dovolania zo dňa 18. 11. 2014 vznikla poplatková povinnosť. Dovolacie konanie sa teda začalo po 30. 09. 2012, a preto vznik poplatkovej povinnosti navrhovateľa ako dovolateľa je potrebné posúdiť i z hľadiska prechodného ustanovenia k úpravám účinným od 01. 10. 2012, a to ust. § 18ca vyššie citovaného zákona, v zmysle ktorého z úkonov navrhnutých alebo za konania začaté do 30. 09. 2012 sa vyberajú poplatky podľa predpisov účinných do 30. 09. 2012, i keď sa stanú splatnými po 30. 09. 2012. Navrhovateľ podal dovolanie zo dňa 18. 11. 2014, ktoré bolo doručené súdu dňa 24. 11. 2014 a v tento deň sa začalo dovolacie konanie, pričom ale súdny poplatok za dovolanie nezaplatil. Súd prvého stupňa preto správne postupoval, keď vyrubil navrhovateľovi za podané dovolanie súdny poplatok, aplikujúc tak platnú právnu úpravu účinnú v čase vzniku poplatkovej povinnosti (t. j. v čase podania dovolania) a rovnako tak správne stanovil i výšku súdneho poplatku v sume 40,- eur s poukazom na ust. § 6 ods. 2 vyššie citovaného zákona (teda dvojnásobok poplatku stanoveného v Sadzobníku súdnych poplatkov - položka 7a, t. j. 20,- eur). Nakoľko navrhovateľ ako dovolateľ v určenej lehote súdny poplatok nezaplatil, súd prvého stupňa správne napadnutým uznesením zo dňa 25. 05. 2015 č. k. 8C/137/2012-173 podľa ust. § 10 ods. 1 vyššie citovaného zákona dovolacie konanie zastavil.

V tejto súvislosti odvolací súd dáva do pozornosti navrhovateľa i uznesenie Ústavného súdu SR zo dňa 19. 06. 2014 v konaní pod sp. zn. IV. ÚS 340/2014, v ktorom bola na základe sťažnosti navrhovateľa riešená práve otázka aplikácie položky 7a Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý je prílohou zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov. Predmetné uznesenie možno podľa názoru odvolacieho súdu aplikovať i na dovolacie konanie.

Z uvedených dôvodov odvolaním napadnuté uznesenie súdu o zastavení dovolacieho konania, odvolací súd podľa ust. § 219 ods. 1 OSP ako vecne správne potvrdil.

Pokiaľ ide o odvolanie navrhovateľa zo dňa 09. 01. 2015 proti výzve súdu prvého stupňa zo dňa 28. 11. 2014 pod č. k. 8C/137/2012-152 (konanie vedené na odvolacom súde pod sp. zn. 11Co/378/2015) na zaplatenie súdneho poplatku za dovolanie, odvolací súd dodáva, že týmto odvolaním sa v rámci odvolacieho konania nezaoberal, nakoľko neboli splnené podmienky odvolacieho konania. Súd prvého stupňa výzvou (vzor 4a) vyzval navrhovateľa na zaplatenie súdneho poplatku za podané dovolanie a takáto výzva na zaplatenie súdneho poplatku nie je rozhodnutím v zmysle ust. § 201 OSP, ktoré by bolo možné napadnúť odvolaním. I keď navrhovateľ svoje podanie zo dňa 09. 01. 2015 označil ako „odvolanie proti uzneseniu na úhradu súdneho poplatku za dovolanie“, predmetné podanie odvolací súd považoval podľa jeho obsahu za vyjadrenie k poplatkovej povinnosti a nerozhodoval o ňom, nakoľko neboli splnené podmienky odvolacieho konania (t. j. súd prvého stupňa uznesením neuložil navrhovateľovi povinnosť zaplatiť súdny poplatok, ale vo forme výzvy ho vyzval na zaplatenie súdneho poplatku za podané dovolanie pod následkom zastavenia dovolacieho konania).

O trovách odvolacieho konania odvolací súd nerozhodol, a to v súlade s ust. § 224 ods. 1 OSP s použitím ust. § 142 ods. 1 a ust. § 151 ods. 1 OSP. Aj keď odporca v odvolacom konaní bol úspešný, návrh na náhradu trov odvolacieho konania nepodal. Neúspešný navrhovateľ takýto návrh tiež nepodal, ale vzhľadom na výsledok odvolacieho konania by mu náhrada trov konania ani nemohla byť priznaná. Preto odvolací súd o trovách odvolacieho konania nerozhodoval, nakoľko zo strany žiadneho účastníka konania nebol podaný návrh na rozhodnutie o trovách odvolacieho konania. Keďže ide o návrhové konanie, súd bez takéhoto návrhu o trovách odvolacieho konania sám nemohol rozhodovať.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.